

lem for Københavns 1ste Valvkreds (Wulff): „Det er under en Krig som den, der nu føres i Europa, for Danmark som for andre neutrale Stater nødvendigt, at Regeringen holder de militære Midler, hvorover Landet raader, saaledes beredt, at de i fornødent Fald kan anvendes til at haandhæve de Rettigheder og opfylde de Forpligtelser, Danmarks Stilling som neutral Stat medfører. Ud fra denne Opfattelse har Regeringen handlet. De militære Foranstaltninger, der er truffene — Mineudlægningerne, Indkaldelserne, visse Armeringsarbejder o. s. v. —, har vi ud fra en Bedømmelse af samtlige ydre og indre Forhold, som her maa komme i Betragtning, anset for nødvendige. Ellers vilde vi ikke have paalagt Befolkningen de store Byrder og Staten de store Udgifter“. Her er, som sig hør og bør, de reelle Hensyn stillede i første Række, og her er ikke talt om andet end, at det, der blev anvendt, var, hvad Ministeren af reelle Grunde ansaa det for nødvendigt at anvende. Jeg skal tilføje, at det har jo vist sig, at den bestaaende Forsvarsordning ikke nødte Ministeren netop til denne Sikringsstyrke, det har vist sig paa den mest iøjnefaldende Maade derved, at den højtærede Minister gentagne Gange siden da har ment at kunne reducere Sikringsstyrken, saa at den nu er meget stærkt reduceret i Sammenligning med dens oprindelige Størrelse.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at naar Finansministeren var nødt til at komme med denne store Skattekuket, skyldtes det den slette Samfundstilstand. Jeg mener og har ogsaa udtalt, at det Beløb, den højtærede Minister har forlangt, vist ikke kan være mindre, men det er jo aldeles klart, at det ikke er den bestaaende Samfundstilstand i al Almindelighed, som er Aarsagen, men de særlige Hjælpeforanstaltninger og i det hele de særlige Foranstaltninger, som det har været nødvendigt at træffe som Følge af Krigen. Først og fremmest henviste den højtærede Finansminister med Rette til Kornordningen, til Dyrtidslovene, til det nødvendige Tillæg til Embeds- og Bestillingsmændenes Lønninger o. s. v. Det er det, der er Skyld deri, og ikke en mere eller mindre uheldig Samfundsordning.

Fremdeles sagde det ærede Medlem, at naar Finansministeren her havde fremsat de indirekte Skattelovforslag, saa var det, fordi han vidste, at han ikke kunde gennemføre Forslag, som udelukkende gik ud paa direkte Skatter. Det er man gan-

ske uberettiget til at udtale. Vi har aldrig nægtet at vedtage de af den højtærede Finansminister fremsatte direkte Skattelovforslag med den Begrundelse, at vi ikke vilde vedtage dem, medmindre der ogsaa kom indirekte Skattelovforslag. Vi har vedtaget alle de af den højtærede Finansminister fremsatte Skattelovforslag — med store Ændringer ganske vist, men saaledes, at det finansielle Udbytte i Regelen er blevet større, efter at de har forladt Rigsdagen, end det vilde være blevet efter den Form, hvori den højtærede Finansminister forelagde dem. Der er et enkelt direkte Skattelovforslag, som det Parti, jeg tilhører, har modsat mig, nemlig Forslaget om en forhøjet Ejendomsskyld. Men det var en reel og ikke en finansiell Uenighed, der herskede derom imellem os og Finansministeren. Vi tilbød nemlig at give det samme Beløb, de ca. 3 Mill. Kr., gennem direkte Beskatning paa anden Maade, og vi gav det for Resten for største Delen ved at forøge Udbyttet af den ekstraordinære Formue- og Indkomstskat. I hvert Fald maatte den højtærede Finansminister først have prøvet det, inden det med nogen Ret kan siges, at han kun foreslaar indirekte Beskatning, fordi han ikke kan gennemføre direkte. Jeg har ogsaa baade ved Fremsættelsen af Skattelovforslagene og særlig i Dag hørt ham argumentere derhen, at det var nødvendigt at foreslaa indirekte Skatter af reelle Grunde og aldeles ikke, fordi man kunde vente, at Lovforslag, som kun omhandlede direkte Skatter, vilde have været umulige at gennemføre.

Den højtærede Finansminister, hvem jeg derefter skal vende mig til, klagede over nogen Bitterhed i mine Udtalelser, og en lignende, men stærkere formuleret Beklagelse kom frem hos det ærede Medlem for Københavns 2den Valvkreds (Ivar Berendsen), som jeg jo ellers plejer at forhandle ganske udmærket med, og jeg haaber da ogsaa, det vil være muligt for os at enes, i hvert Fald for en Del, med Hensyn til en Ændring af disse Skattelovforslag. Ja, jeg har ganske vist udtalt mig skarpt mod visse Tendenser, der kom frem i den højtærede Finansministers Fremsættelsestale, Tendenser, som jeg altid agter at udtale mig imod, naar de fremkommer, hvad enten det er fra den højtærede Finansminister eller fra andre. Men den saakaldte Bitterhed havde slet ikke sin Grund i nogen Erindring fra tidligere Dage, jeg tror, at jeg tilstrækkeligt har bevist, at det er ikke den Art Hen-